

27 Οκτωβρίου 2013

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου κι όσο μπορείς κρατήσου..

/ [Γενικά](#)

Ποιος το περίμενε στ' αλήθεια,

να βγουν ψευτιές και παραμύθια

και να ξεχάσουν τώρα πια τα λόγια εκείνα τους,

που μας τα 'λέγαν κάθε βράδι απ' τα Λονδίνα τους.

Μα δεν πειράζει, δεν πειράζει,

δεν θα το βάλουμε μαράζι

και δεν θα κλάψουμε που πάλι μας ξεχάσατε,

γιατί δεν είν' πρώτη φορά που μας τη σκάσατε

και στην υγείά σας μια οκαδούλα εμείς θα πιούμε

και στη μικρή την Ελλαδούλα μας θα πούμε:

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου

κι όσο μπορείς κρατήσου

και στα παλιά παπούτσια σου,

γράψε όσα λέν' οι εχθροί σου.

Κι αν μας τη σκάσανε με μπαμπεσιά,

οι σύμμαχοι στη μοιρασιά,

κάνε κουράγιο Ελλάδα μου, να μη μας αρρωστήσεις,

γιατί το θέλει ο Θεός να ζήσεις και θα ζήσεις.

Σε κάθε χιονισμένη ράχη,

σαν πολεμούσαμε μονάχοι,

όλοι λαγούς με πετραχήλια μας ετάζατε

και μεσ' στα μάτια με λατρεία μας κοιτάζατε.

Μα ξεχαστήκαν όλα εκείνα,

η Πίνδος και η Τρεμπεσίνα,

ίσως μια μέρα εμάς που τόσο αίμα εχάσαμε,

να μας καθήσουν στο σκαμνί, γιατί νικήσαμε.

Μα φυσικό θα μας φανεί κι αυτό ακόμα

και στην Ελλάδα μας θα πούμε μ' ένα στόμα:

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου

κι όσο μπορείς κρατήσου

και στα παλιά παπούτσια σου,

γράψε όσα λέν' οι εχθροί σου.

Κι αν μας τη σκάσανε με μπαμπεσιά,

οι σύμμαχοι στη μοιρασιά,

κάνε κουράγιο Ελλάδα μου, να μη μας αρρωστήσεις,

γιατί το θέλει ο Θεός να ζήσεις και θα ζήσεις.

ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr